

Τον Κάνεις νὰ μὴν εὐγάλη ἄρματα ἐναντίον εἰς τοῦ συστρατιώτη του, ἐπειδὴ εἶναι ὅλως διόλου ἀσυγχώρητον, καὶ ἡ πατεῖσα του θέλει εἶναι μεγάλη.

Ζαΐς Ο κάθες Καπετάνος χρεωστεῖ καθ' ἡμέραν νὰ δίδῃ ῥιζόρτο δι' ὅσους στρατιώτας ἔχει, δμοίως ἢν αὐτούσιον τι μεταξὺ εἰς τοὺς στρατιώτας του, ἡ μαλώσῃ κἀνένας, ἡ ἀρρωστήσῃ κἀνένας, ἡ φύγῃ κἀνένας εὐθὺς νὰ τὸ ἀναχέρη εἰς τὸν Στρατηγόν.

Δι' ὅλα ταῦτα προσέξατε στρατιώται νὰ τὰ φυλάξῃ δ καθένας ἀπὸ καλὴν του γνώμην διὰ νὰ μὴν ὑποπέσῃ εἰς παιδείαν. Ἡ εὐταξία θέλει μᾶς βοηθῆσαι μεγάλως εἰς τὸν σκοπόν μας δηποιος πιασθῇ ὅτι παρέβη κἀμψίαν ἀπὸ ταύτας τὰς διαταγάς μου, αἱ ὁποῖαι ἀποθέπουν εἰς τὴν κοινὴν ὁφέλειαν καὶ ἐλευθερίαν μας, θέλει παιδευθῆ αὐτηρῶς.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Μογγολικὰ ἀποφθέγματα.

Οἱ ἐνάρετοι παρατηροῦσι τὰ ἵδια ἐλαττώματα. Οἱ κακοὶ ζητοῦσι νὰ εὕρωσιν ἐλαττώματα εἰς τοὺς ἄλλους.

*

Τὸ χόρτον φορθεῖται τὸν παγετὸν, καὶ ὁ παγετὸς τὸν ἥλιον· οὕτω καὶ ὁ κακὸς ἀνθρωπος εὔρισκει πάντοτε ἄλλον χειρότερον, ὅστις τῷ ἀποδίδει τὰ ἵσα.

*

Ἄν καὶ ἔζηντλησε τὴν ἐπιστήμην, ὁ ἀνθρώπος ἀκόμη δὲν εἰξεύρει τίποτε.

*

Τὸ στόμα γυναικὸς εἶναι φωλεὰ κακολογιῶν.

N.

ΕΙΣ ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΑΡΧΟΥ

Τὸ πῦρ, τὸ ὄντωρ, ὁ ἄνεμος καὶ ἡ ὑποψία.

Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν συνωδοιπόρουν τὸ πῦρ, τὸ ὄντωρ, ὁ ἄνεμος καὶ ἡ ὑποψία. Φθάσαντες εἰς τρίοδον, ἀπεκχωρίσθησαν, ἀφ' οὗ πρῶτον ἔδοσαν ἀλλήλοις ἵδια γνωρίσματα ὅπως εὐκολώτερον διακριθῶσιν ἐν νέᾳ τινὶ συναντήσει. «Οπου καπνὸς, ἐκεὶ ἐγώ», εἶπε τὸ πῦρ· «ὅπου σείσονται φύλλα καὶ κλίνουσαι καλάμαι, ἐκεὶ καὶ ἐγώ», εἶπεν ὁ ἄνεμος· «ὅπου βλέπετε σχοίνους, ἐκεὶ θειεν δὲν ἀρίσταμαι μακράν», εἶπε τὸ

ὄντωρ· τελευταίς· ἡ ὑποψία εἶπεν: «ἐγὼ εὑρίσκομαι πάντα εὐκόλως· διότι ἐν φύμασι ἀδιαλείπτως κινεῖσθαι, ἐγὼ ἴσταμαι ἀκίνητος· ὅπου ἀνθὸν τὸν πόδα, ἐκεὶ καταβίθρωσκω καὶ τὸν μαστὸν τῶν ὁστῶν».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑυκαθητΤός καὶ οὐχὶ Αυκαθητός.

Ο ἐν Μονάχῳ συνδρομητής τῆς Ἐστίας κ. Ἀλφρέδος Ἐμερσών ἀπηγόθυνε πρὸς αὐτὸν ἐσχάτως· τὸ ἐπόμενον ἐπιστειλάχθη δελτάριον: «Τὸ παρόν δελτάριον σᾶς ἀποστέλλω ἵνα διαμαρτυρηθῶ κατὰ κοινοτάτου λάθους τοῦ Ἐλληνικοῦ τύπου, τοῦ γράφειν μὲν μόνον τὸ σῶμα τοῦ Λυκαθηττοῦ, ἐν φύμασι ὅπου διέποτε οὕτω γράψεις· ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, καὶ νὰ ζητήσω τὴν συνδρομήν σας ἵνα ἀφανισθῇ τὸ λάθος τοῦτο.»

Ο κ. Κόντος, πρὸς ὅν ἐκοινοποιήσαρεν τὰ ἀνωτέρω, εὐηρεστήθη νὰ μᾶς ἀποστείλῃ τὴν ἐπομένην σημείωσιν, ης τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἡμῖν.

Σ. τ. Δ.

*

Ορθοτάτη καὶ εὐλογωτάτη εἶναι ἡ παρατήρησις, θίν δὲν Μονάχῳ λόγιος ἐποιήσατο περὶ τῆς συνήθους ἐν ταῖς Ἐλληνικαῖς ἐφημερίσις γραφῆς Αυκαθητός. Τὸ σῶμα τοῦτο οὐχὶ δι' ἐνδεᾶς ἀλλὰ διὰ δύο Τεξέφερτον ἐν τῇ Ἐλληνικῇ γλώσσῃ, ὡς καὶ τὸ ἈρδηΤΤός, τὸ ΓαργηΤΤός, τὸ Συνα.ληΤΤός, τὸ ΣφηΤΤός, τὸ ὙγηΤΤός καὶ τὸ ὙμηΤΤός. Τούναντίον δ' ἐγράφετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἰ.λιΣός, οὐχὶ Ἰ.λιΣός, ΚηφιΣός, οὐχὶ ΚηφιΣός, κατλ. ΚρηΣα, οὐχὶ ΚρηΣΣα, ΛάριΣα, οὐχὶ ΛάριΣσα, κατλ. ΚρηΣΣα, ΛάριΣσα, οὐχὶ ΛάριΣα, κατλ.

Κ. Σ. ΚΟΝΤΟΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἐν παντὶ ἔθνει μόνη ἡ εὐγενεστέρα αὐτοῦ μερὶς κατέχεται ὑπὸ ἐλευθέρων καὶ πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ εἶναι πρόθυμος οἰασδήποτε θυσίας πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῶν νὰ προσενέγκῃ. Οἱ πολλοὶ ὅμως ἐπιθυμοῦσιν ήσυχίαν καὶ τάξιν, καὶ μόνη των εὐχὴ εἶναι αἱ θυσίαι, ἀς ὑποχρεοῦνται νὰ ὑφίστανται, νὰ ὕσει δῆστρον δὲν δυνατὸν διλιγότεραι. (Thiers).

* * * Αρισται καὶ ἀμεμπτόταται πράξεις εἰς τὸν ἔκειναι, αἴτινες μηδεμιάς δικαιολογήσεως, ἡ ἐπειγήγησεως χρήζουσι. (Auerbach).

* * * Ο ἀνθρωπος τρεῖς ὄδοις ἔχει ν' ἀκολουθήσῃ ὅπως μὴ εἰς ἀσυνέτους ἔξκειλη πράξεις· ἡ πρώτη εἶναι ἡ κρίσις, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀρίστη πασῶν· ἡ δευτέρα ἡ μίμησις, καὶ αὕτη εἶναι ἡ εὐκολωτέρα· ἡ τρίτη, ἡ ἐκ τῶν παθημάτων διδασκαλία, καὶ αὕτη εἶναι ἡ πικροτέρχ. (Κομφούκιος).

Αρχαιός τις Ἐλλην εἶπεν, ὅτι ἀναισχυντοῦσιν οἱ γέροντες, καὶ διὰ τοῦτο οἱ νέοι ἀναισχυντοὶ γίνονται.